

بسم الله الرحمن الرحيم
پاسخ به انتشار فایلی صوتی از آیت الله فاطمی نیا

مقدمه اول:

این چند روز دیدم موافقان و مخالفان طب اسلامی دارند یارکشی می کنند. هر کدام برای تایید نظر خود از یک یا چند نفر از علما نقل قول می کنند.

این اقدام بسیار غلط و مختص عوام است. فردی که برای تشخیص حق خطکش و معیار دارد به اشتباه نمی افتد و نیازی ندارد تا از دیگران ولو عالم دین شاهد بیاورد. بلکه برعکس او می تواند با داشته های خود شناخت و بصیرت علما را هم محک بزند.

کسانی که برای شناخت حق، افراد را معیار دانسته و آنها را ملاک تشخیص حق قرار داده اند، ملاکی باطل را برگزیده اند زیرا حق به وسیله افراد شناخته نمی شود، بلکه اهل حق به حق شناخته می شوند.

امام علی(ع) در این باره می فرماید: «إِنَّ الْحَقَّ لَا يَعْرِفُ بِالرِّجَالِ، إِعْرَفِ الْحَقَّ تَعْرِفْ أَهْلَهُ؛ حق به شخصیت ها شناخته نمی شود. خود حق را بشناس تا پیروان آن را بشناسی» - مجمع البیان ج 1 ص 211 و الأملی، مفید، ص 5

برخی افراد در شناخت و پیروی از حق، افرادی را به عنوان اهل حق و حق مدار تشخیص داده، آنگاه همه گفتار و رفتار آنها را مطابق حق دانسته و آن را تایید و از آن پیروی می کنند.

در ماجرای جنگ جمل شخصی نزد امام علی(ع) آمد و علت پیروی خود از اصحاب جمل را اهل حق بودن آنها دانست. حضرت در جوابش فرمود: «تو حق را نشناختی تا اهلش را بشناسی و باطل را نشناختی تا باطل گرایان را بشناسی» - نهج البلاغه حکمت 262

بنابراین شناخت حق به واسطه افراد و شخصیت ها مردود است. حضرت می فرماید تو باید ابتدا حق را بشناسی، آن گاه کسانی را که از حق پیروی می کنند اهل حق بدانی؛ نه این که بر عکس عمل کنی، عده ای را اهل حق بدانی، آن گاه گفته های آنان را حق بدانی.

من عددی نیستم ولی با مطالعات و از آن مهمتر تفکری که در موضوع طب اسلامی داشته ام و مهمتر از هر دو محک زدن دانسته هایم با 20 سال تجربه ویزیت بیمار، به لطف خدا امروز نیازی ندارم تا افراد هرچقدر بزرگ بخواهند طب اسلامی را برایم تایید یا رد کنند و بنده کمترین آمادگی مناظره با هریک از بزرگان را در این موضوع دارم.

مقدمه دوم:

فایل صوتی آیت الله فاطمی نیا کامل نیست. یعنی مشخص نیست که چه افرادی به دیدار ایشان رفته اند؟ و مقدمه بحث چه بوده که ایشان چنین پاسخ داده اند؟

ما ساده نیستیم. نوع طرح موضوع نزد یک عالم در پاسخی که او می دهد کاملاً موثر است. آن هم فردی مثل آقای فاطمی نیا که طبع گرم و خشک دارد و لحن سخنش هم نشان می دهد چیزی شنیده که عصبانی شده است. اگر دوست داشتید گزارشی که به ایشان داده اید را هم منتشر کنید تا به قضاوت بنشینیم. طبیعتاً اگر بگویند که چه نشسته اید؟ عده ای دارند به نام طب اسلامی به بیماران سرطانی تره تیزک می دهند و بابت آن هم کلی از بیمار پول می گیرند و دست آخر هم بیمار می میرد، من شدیدتر از این موضع می گیرم.

و اما چند نکته در مورد رساله ذهبیه:

1- سند رساله ذهبیه را مرحوم علامه عسکری که از نوادر علم حدیث است تایید کرده است.

حدیث شناسی که رهبر انقلاب در موردش فرمود: «این عالم بزرگوار و سختکوش ده ها سال از عمر با برکت خود را در راه پژوهش در کلام و تاریخ و حدیث صرف کرد و محصول مبارک آن تالیفات و مقالاتی است که در گستره جهان اسلام با استقبال و تحسین رو به رو شده و در ترویج مکتب اهل بیت علیهم السلام موفقیت های ارزشمندی به دست آورده است. رحمت خدا بر آن دانشمند بلندهمت و پرتلاش و خستگی ناپذیر»

طبیعتاً اگر قرار باشد ما بین رای ایشان و جناب فاطمی نیا یکی را انتخاب کنیم، علامه را بر می گزینیم.

2- در مورد سند و متن این رساله شبهاتی در سالهای اخیر مطرح شده است که بنده توفیق داشتم در معیت حجت الاسلام رضا کیانی از اساتید رجالی حوزه در کتابی که چاپ شده است به آنها پاسخ گوئیم. استاد کیانی شبهات مربوط به سند از جمله موردی که جناب فاطمی نیا به آن اشاره کردند را پاسخ گفتند و بنده شبهات مربوط به متن رساله از جمله وعده های غذایی و فواصل انجام حجامت در افراد را تحقیق کرده به جواب رسیدم. هریک از همکاران تمایل به مطالعه داشت کتاب را رایگان در اختیارش می گذاریم.

3- بر خلاف فرمایش آقای فاطمی نیا رساله فقط یک راوی ندارد. یکی از روایان آن نوفلی است که علامه عسکری وثاقت او را تایید کرده است. عجیب است که ایشان خبر ندارد.

4- راوی ای که جناب فاطمی نیا به اشتباه او را "محمد ابن جعفر" نام می برد، هم نامش "ابن جمهور" است! این راوی هم با این که ثقه نیست ولی چنین هم نیست که علمای رجال حدیثش را نپذیرفته باشند. مثلاً شیخ کلینی مولف اصول کافی یکی از کتب اربعه شیعه، به دفعات از همین فرد روایت نقل کرده است. بین ثقه بودن راوی و پذیرش یا عدم پذیرش روایت او در علم حدیث فاصله است و ظرایف زیادی وجود دارد که در کتاب مفصل بحث شده است.

5- عباراتی مثل "مامون کوفت بخورد" یا "مگر امام بی کار بوده که برای مامون کتاب بنویسد" علمی نیست و از این عالم بزرگوار عجیب است. به نظرم باید به حساب عصبانیت شان از چیزهایی که به ایشان گفته اند گذاشت. و اما پاسخ همین مطلب:

امامان ما از هر فرصتی برای تبیین معارف و انتقال آن به شیعیان خود استفاده می کردند. مثلاً دعای کمیل فقط برای کمیل ابن زیاد نیست. یا دعای ابوحمزه ثمالی فقط برای ابوحمزه گفته نشده بلکه از این فرصت استفاده کرده تا مطلبی ماندگار برای شیعیان برجای گذارند. در مورد این رساله هم در تاریخ آمده که مامون چند بار از امام رضا علیه السلام خواست که آن را بنویسد و پیگیری کرد تا امام قبول کرد. طبیعتاً در چنین شرایطی امام متنی را می نویسد که برای همه پیروان مفید باشد. ما به متن خود رساله برای تایید این مطلب استناد میکنیم:

فراز پایانی این رساله این جملات است:

« وَ مَنْ عَمِلَ فِيْمَا وَصَفْتُ فِي كِتَابِي هَذَا وَ دَبَّرَ بِهِ جَسَدَهُ أَمِنْ يَأْذُنِ اللَّهِ تَعَالَى مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ صَحَّ جِسْمُهُ بِحَوْلِ اللَّهِ وَ قُوَّتِهِ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُعْطِي الْعَافِيَةَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَمْنَحُهَا إِيَّاهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَوَّلًا وَ آخِرًا وَ ظَاهِرًا وَ بَاطِنًا »

« و هرکس که عمل کند به آنچه بیان کردم در این کتابم ایمن می شود به اذن و اراده حق سبحانه و تعالی از جمیع مرضها و بدن او صحیح خواهد بود به قدرت و قوت خدای تعالی پس به درستی که خدای تعالی عافیت می دهد هرکس را که می خواهد. و می بخشد عافیت را به او و ستایش از برای پروردگار عالم است»
دقت کنید: هرکس به آن عمل کند. پس مخاطب رساله فقط مامون نیست.

والسلام

دکتر رضا منتظر

96.06.26